

- 2) Articolul 10 litera (h) din Directiva 2014/24/UE trebuie interpretat în sensul, pe de o parte, că se opune ca asociațiile de utilitate publică recunoscute de dreptul național ca fiind organizații de protecție civilă și de apărare civilă să fie considerate „organizații sau asociații nonprofit”, în sensul acestei dispoziții, în măsura în care recunoașterea statutului de asociație de utilitate publică nu este condiționată în dreptul național de urmărirea unui profit, și, pe de altă parte, că organizațiile sau asociațiile al căror obiectiv constă în îndeplinirea unor misiuni sociale, care nu au scop comercial și care reinvestesc eventualul profit pentru atingerea obiectivului organizației sau al asociației constituie „organizații sau asociații nonprofit” în sensul dispoziției menționate.

(¹) JO C 330, 2.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 28 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — procedurile penale împotriva Alfonso Verlezza și alții

(Cauzele conexate C-487/17 — C-489/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2008/98/CE și Decizia 2000/532/CE — Deșeuri — Clasificarea ca deșeuri periculoase — Deșeuri cărora li se pot atribui coduri aferente atât deșeurilor periculoase, cât și deșeurilor nepericuloase)

(2019/C 187/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetresco Srl, SE.IN Srl

Dispozitivul

- 1) Anexa III la Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1357/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014, precum și anexa la Decizia 2000/532/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014, trebuie interpretate în sensul că deținătorul unui deșeu susceptibil de a fi încadrat fie sub coduri aferente unor deșeuri periculoase, fie sub coduri aferente unor deșeuri nepericuloase, dar a cărui compoziție nu este cunoscută de la început trebuie, în vederea acestei clasificări, să determine compoziția respectivă și să caute substanțele periculoase care se pot găsi în mod rezonabil în compoziția acestuia pentru a stabili dacă respectivul deșeu prezintă proprietăți periculoase și, în

acest scop, poate utiliza eșantionări, analize chimice și teste prevăzute de Regulamentul nr. 440/2008 al Comisiei din 30 mai 2008 de stabilire a metodelor de testare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) sau orice altă eșantionare, analiză chimică și test recunoscute la nivel internațional.

- 2) Principiul precauției trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care, după o evaluare a riscurilor cât mai completă posibil ținând cont de împrejurările speciale ale cazului în speță, deținătorul unui deșeu susceptibil de a fi încadrat fie sub coduri aferente unor deșeurilor periculoase, fie sub coduri aferente unor deșeurilor nepericuloase este în imposibilitatea practică de a determina prezența de substanțe periculoase sau de a evalua proprietățile periculoase prezentate de deșeau menționat, acesta din urmă trebuie clasificat ca deșeu periculos.

(¹) JO C 374, 6.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 21 martie 2019 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-498/17) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 1999/31/CE — Articolul 14 literele (b) și (c) — Depozite de deșeurile — Depozite de deșeurile existente — Încălcare)

(2019/C 187/20)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, F. Thiran și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent și G. Palatiello, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a luat, în ceea ce privește depozitele de deșeurile din Avigliano (localitatea Serre Le Breccie), din Ferrandina (localitatea Venita), din Genzano di Lucania (localitatea Matinella), din Latronico (localitatea Torre), din Lauria (localitatea Carpineto), din Maratea (localitatea Montescuro), din Moliterno (localitatea Tempa La Guarella), cele două depozite de deșeurile din Potenza (localitatea Montegrosso-Pallareta) și depozitele de deșeurile din Rapolla (localitatea Albero in Piano), din Rocanova (localitatea Serre), din Sant'Angelo Le Fratte (localitatea Farisi), din Campotosto (localitatea Reperduso), din Capistrello (localitatea Trasolero), din Francavilla (Valle Anzuca), din Aquila (localitatea Ponte delle Grotte), din Andria (D'Oria G. & C.), din Canosa (CO.BE.MA), din Bisceglie (CO.GE.SER), din Andria (F.lli Acquaviva), din Trani (BAT-Igea Srl), din Torviscosa (societatea Caffaro), din Atella (localitatea Cafaro), din Corleto Perticara (localitatea Tempa Masone), din Marsico Nuovo (localitatea Galaino), din Matera (localitatea La Martella), din Pescopagano (localitatea Domacchia), din Rionero in Vulture (localitatea Ventarulo), din Salandra (localitatea Piano del Governo), din San Mauro Forte (localitatea Priati), din Senise (localitatea Palomabara), din Tito (localitatea Aia dei Monaci), din Tito (localitatea Valle del Forno), din Capestrano (localitatea Tirassegno), din Castellalto (localitatea Colle Coccu), din Castelvechio Calvisio (localitatea Termine), din Corfinio (localitatea Cannucce), din Corfinio (localitatea Case querceto), din Mosciano S. Angelo (localitatea Santa Assunta), din S. Omero (localitatea Ficcadenti), din Montecorvino Pugliano (localitatea Parapoti), din San Bartolomeo in Galdo (localitatea Serra Pastore), din Trivigano (fosta Cava Zof) și din Torviscosa (localitatea La Valletta), toate măsurile necesare pentru a încheia cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de